

A HATALMAS ISTEN

LELEPLEZVE ELŐTTÜNK

 Felírtam néhány Igeverset, amelyekből szeretnék nektek beszélni, és bízom benne, hogy Isten megáldja szerény erőfeszítéseinket.

² Most sokan kíváncsiak, miért vagyunk ennyire furcsák és hangosak. Tudod, ez egy kicsit másfajta összejövétel, mint amit az—az emberek megszoktak. És általában, ez mindenhol, egy sablonos dolog. De amikor ezekre az összejövetelekre jövünk, ami már évek óta, a kezdetek óta egy kiváltság nekem, és aligha tudjuk, mit fogunk csinálni. Egyszerűen csak idejövünk, és átadjuk magunkat. Ez az egyetlen dolog, amit tudunk tenni. A többit pedig Isten intézi. Ez tesz minket egy nagyon különös módon viselkedő emberekké.

³ A minap valaki azt mondta, “Tudod, ti tényleg különcök vagytok.”

És azt mondtam, “Nos, én—én azt hiszem, tényleg azok vagyunk.”

⁴ És emlékszem az egyik alkalomra. Troy testvér egyszer mesélt nekem egy kis németről, aki azt mondta, hogy megkapta a Szentlélek keresztségét. Másnap pedig, a boltban, ahol dolgozott, felemelte a kezét, és dicsérte az Urat, és nyelveken beszélt, és így viselkedett, furcsán. És végül odajött a főnök, és azt mondta, “Heini, mi bajod van?”

⁵ Azt mondta, “Ó, meg lettem mentve.” Azt mondta, “A szívem egyszerűen túlsordul az örömtől.”

⁶ Azt mondta, “Hát, biztosan azzal a csapat örülléssel [angol: nuts—Ford.] voltál odalent.”

⁷ Azt mondta, “Igen. Dicsőség Istennek!” Azt mondta, “Hála az Úrnak az örültekért [angol: nuts—Ford.]” Azt mondta—azt mondta, “Szállj be az autóba, és menj végig az úton.” Azt mondta, “Ha kiveszed belőle az összes anyacsavart [angol: nuts], akkor nem marad semmi, csak egy rakás ‘vasdarab.’” És ez egyszerűen... Pont így van, tudod.

⁸ Egy nap Kaliforniában, Los Angeles utcáin sétáltam, és láttam egy férfit, akinek egy felirat volt a mellkasán és *itt*. Azt mondta, “Krisztus bolondja vagyok.” És mindenki őt nézte. És észrevettem, hogy miután elhaladt mellettünk, megfordultak és utána néztek. És azt gondoltam, követem őket. És a... a hátán az állt, “És te kinek a bolondja vagy?” Igen. Azt

hiszem, mindannyian kicsit furcsák vagyunk egymás szemében, tudjátok.

⁹ De tudjátok, a világ olyan kerékvágásban van, hogy ha valaki egy kicsit más, az rögtön annyira furcsa, és az emberek azt gondolják, hogy valami nincs rendben. És Istennek általában valami szokatlan dolgot kell tennie, hogy az embereket ismét a Bibliához térítse vissza.

¹⁰ El tudom képzelni, hogy Noé egyfajta egy–egy őrült volt abban a tudományos korban, amelyben élt, mert be tudták bizonyítani, hogy nincs víz az égből. De Isten azt mondta, hogy lesz ott egy kevés. Így hát Noé, miután ezt prédikálta és hitt ebben, így ő bolonddá vált.

¹¹ És el tudom képzelni, hogy amikor Mózes lement Egyiptomba, ő egyfajta egy–egy őrült volt a fáraó számára. De ne feledjük, a fáraó is őrült volt számára. Szóval ők... Tudjuk ezt.

¹² Még Jézust is eretneknek tartották. Így van. Luther Márton egy őrült volt a katolikus egyház számára. És John Wesley egy őrült volt az anglikánok számára. Szóval, tudjátok, itt–itt az ideje egy újabb őrültnek. Nem gondoljátok? De mielőtt lehetne egy anyacsavar, tudjátok, először is kell egy csavar, amire rá lehet csavarni.

¹³ Szóval, tudjátok, Noé, mivel őrült volt, ő... Fogod az anyát, meghúzod a csavart, az összehúsz valamit, és egyben tart valamit. Tehát Noé képes volt mindenkit, aki hívó volt, bevinni a bárkába, kivonni az ítéletből azzal, hogy őrült volt.

¹⁴ Azt látjuk, hogy Mózes azzal húzta ki a gyülekezetet Egyiptomból, hogy őrült volt. Így van.

¹⁵ Szerintem most szükségünk van egy őrültre, aki kihúzza a Menyasszonyt a gyülekezetből. Most szükségünk van valamire, egy újabbra, szóval elég furcsa fajta emberek vagyunk. És arra gondoltam, hogy ma este, ha az Úr is úgy akarja, megpróbálok felolvasni néhány Igeverset ezzel kapcsolatban, és beszélni nektek egy pár percre, és megpróbálnám megmutatni, miért vagyunk mi ilyen furcsa emberek.

¹⁶ Lapozzunk most a Szentíráshoz, a Filippibeliekhez írt levél 2. fejezete, 1-8, és a második Korinthusiakhoz írt levél 3:6. És olvassunk úgy, hogy hiszünk Isten Igéjében.

¹⁷ És most, mielőtt olvasnánk, hajtsuk meg fejünket imára.

¹⁸ Kegyelmes Mennyei Atyánk, valóban kiváltságos nép vagyunk ma este, hogy ebben a korban élhetünk, és hogy lássuk a történeteket, és tudjuk, hogy az idő közel van, amikor Jézus eljön az Ő Gyülekezetéért. Ó, Uram, ez megrendíti a szívünket! És ahogy visszalapozunk ma este, imádkozunk, hogy adj nekünk egy témát ebből a szövegből. És nyilatkoztassa

ki a Szentlélek szívünknek azokat a dolgokat, amelyek jók és kedvesek Istennek. Mert ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen.

¹⁹ Tudod, azt hiszem, megkérem, hogy tegyetek meg nekem valamit. En... általában furcsa dolgokat szoktam kérni, és remélem, hogy most sem kérek semmi túl furcsát. De amikor hűséget fogadunk a zászlónak, mindannyian felállunk. És—és a zászló elhalad mellettünk, mi is felállunk; és ezt meg is kell tennünk. És mi felállunk, hogy tisztelgünk. Álljunk fel, miközben olvassuk az Igét, ha úgy tetszik, Második Korinthus 3:6.

Aki...alkalmas szolgálókká tett minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk; nem a betűé, hanem a szellemé: mert a betű megöl, a szellem pedig éltet.

De ha—de ha a halál szolgálata, kőbe vésve és írva, dicsőséges volt, úgyhogy Izráel fiai nem nézhették Mózes arcát arcának dicsősége miatt; mely dicsőség múlandó volt:

Hogyan is ne lenne a szellem szolgálata még inkább dicsőséges?

Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel dicsőségesebb az igazság szolgálata.

Mert még ami dicsőségessé tétetett, abban semmi dicsőség nem volt a nagyobb dicsőség miatt.

Mert ha az, ami eltűnt, dicsőséges volt, mennyivel inkább...az, ami megmarad, dicsőséges.

Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltsággal szólunk.

És nem úgy, mint Mózes, aki fátyolt borított az arcára, mert Izráel fiai nem nézhettek arra, ami eltöröltetett:

De elménk megvakult: mert mind a mai napig ugyanaz a lepel marad eltávolítatlanul az Ószövetség olvasásakor; amely fátyol Krisztusban eltűnt.

De még e mai napig is, amikor Mózeset olvassák, lepel van a szívükön.

Mindazonáltal, amikor az Úrhoz fordulnak, lehullik a lepel. Nem...

Az Úr pedig az a Szellem: és ahol az Úr Szelleme, ott a szabadság.

De mindannyian nyílt arccal szemléljük, mintha tükörben látnánk, az Úr dicsőségét, ez az átalakulás, amelynek során dicsőségről dicsőségre egyre inkább az Ő képmására válunk, az Úr Szelleme által.

²⁰ A Filippi-levél 2. fejezetében pedig ezt olvassuk, az 1. verstől kezdve egészen a 8. versig.

Ha—ha tehát van valami vigasztalás Krisztusban, ha van bármiféle szeretetből fakadó vigasz, . . . bármiféle Szellemben való közösség, ha van bármiféle irgalom,

Tegyétek teljessé az én örömömet azzal, hogy egyetértésben legyetek, ugyanazon szeretetben, egy akaratban és egy szándékban.

Semmi se történjen viszályból vagy hiúságból; hanem alázatossággal tekintsek egymást jobbnak maguknál.

Ne a maga hasznára nézzen mindenki, hanem a másokéra is . . .

Legyen bennetek az a gondolkodásmód, amely Krisztus Jézusban is megvolt:

Aki, Isten formájában lévén, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő:

Hanem megüresítette magát, szolgai formát öltött, emberekhez hasonlóvá lévén:

És mivel ember formájában találtatott, megalázta magát, engedelmes lévén a halálig, mégpedig a kereszthalálig.

21 Imádkozzunk.

22 Mennyei Atyánk, e nagyszerű Ige, melyet ma este felolvastunk a Te Szent Írásodból, tedd Ezt annyira valóságossá a szívünk számára, hogy úgy megyünk innen tovább, mint akik Emmausból mentek, és így szóltak, “Hát nem lángolt-e a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk?” Mert ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen.

Leülhettek.

23 Nos, ez egy nagyon furcsa szöveg, de szerintem nagyon is illik az alkalomhoz. A következő témáról szeretnék beszélni: *A Hatalmas Isten Leleplezve Előttünk.*

24 Amióta ember van, azóta vágy él az ember szívében, hogy megtudja, honnan jött, és mi az oka annak, hogy itt van, és hová tart. Csak egyetlen Személy tudja ezt megválaszolni, az, Aki idehozta őt. És az ember mindig is látni akarta Istent.

25 Az Ószövetségben azt olvassuk, hogy Isten elfátyolozta Magát a hitetlenek elől. Isten nagyon furcsa módon bánik az emberekkel. Elrejtí magát a hitetlen elől, és kinyilatkoztatja magát a hívőnek. Isten teszi ezt. Jézus hálát adott az Atyának, hogy elrejtette ezeket a bölcsék és okosak elől, és kinyilatkoztatta azt a kisgyermeknek, akik hajlandók tanulni. Tehát azt látjuk, hogy Isten természete soha nem változik, és mindig ugyanúgy végzi a munkáját. Malakiás 3-ban azt olvassuk, hogy azt mondta, “Én vagyok az Isten, és Én nem változom.” Tehát Ő mindig ugyanazon elv szerint cselekszik.

²⁶ Most pedig vegyük a Biblia egyik legrégebbi könyvét. Amikor Jób, korának egyik legigazságosabb embere, Isten törvényeiben tökéletes ember, egy szolga, nemes, tiszteletreméltó szolga, még Isten is azt mondta, “Nincs hozzá hasonló a földön.” De... az volt a vágya, hogy egyszer láthassa Istent. Tudta, hogy létezik Isten, és úgy érezte, hogy szeretné látni Őt, vagy máshogy mondva, elmenni az Ő házához, bekopogni az ajtón, és azt mondani, “Szeretnék veled beszélni.” Leülni, beszélgetni Vele, ahogy egymással tennénk.

²⁷ Van egy megértésünk. Éppen ezért veszünk részt ezeken az összejöveteleken, ahol összejövünk, és—és kifejezzük a gondolatainkat. És—és jobban megértjük egymást, amikor megbeszéljük a dolgokat egymással. És a szolgálók is ezt teszik. Mindenféle ember csinálja ezt, megbeszéljük a dolgokat.

²⁸ És Jób, Isten annyira valóságos volt számára, meg akarta tudni, hogy vajon elmehet-e, hogy kopogtasson az Ő ajtaján, és—és akart egy—egy beszélgetést Vele.

²⁹ De azt látjuk, hogy Isten szólt hozzá, de el volt fátyolozva. Egy forgószerű formájában volt elrejtőzve. És azt mondta Jóbnak, hogy övezze fel derekát; beszélni akart vele, mint egy férfival. És Ő leszállt egy forgószerűben és—és szólt Jóbhoz. És Jób megismerte Őt a forgószerűben, mégsem látta Őt pontosan. Csak a szél zúgását hallotta, ahogy a fák között fújt és forgott. És a Hang a forgószerűből jött, de Isten el volt fátyolozva a forgószerűben.

³⁰ Azt látjuk, hogy Afrikában, Dél-Afrikában az *amoyah* szót használják, ami “láthatatlan erőt” jelent.

³¹ És ennek a láthatatlan Erőnek a forgószerűben hallható Hangja volt. Szólt Jóbhoz, de ő soha nem látta az alakját. De Ő elfátyolozta az a forgószerű.

³² Megismerjük a Biblia egyik legnagyobb prófétáját, Mózes, az Ószövetségből, Isten egyik kiválasztott, kijelölt, elege elrendelt szolgáljaként, ő is vágyott arra, hogy láthassa Őt. Olyan közel állt hozzá, és oly sok mindent látott az Ő hatalmas, misztikus kezéből, amint előtte jár, és olyan dolgokat tesz, amiket csak Isten tehet. Vágyott rá, hogy egy nap lássa Őt, és Isten azt mondta neki, “Menj, állj a sziklára.”

³³ És miközben a sziklán állt, Mózes látta Őt elhaladni. Látta az Ő hátát. És azt mondta, “Úgy nézett ki, mint egy ember, egy férfi háta.” Mégsem látta Istent. Csak Isten fátylát látta.

³⁴ A Biblia így szól, “Senki sem látta még soha Istent, csak az Atyától származó Egyetlen Fiú mutatta be Őt.” Így tehát Mózes látta Őt, leplezett formában, emberként. Meglátjuk, hogy az Ószövetség Jehovája nem más, mint az Újszövetség Jézusa.

³⁵ És—és Dr. Scofield itt, azt látjuk, hogy az a szó, hogy a “formából” megváltozik. A görögben az *en morphe* szót találjuk, ami azt jelenti, “a láthatatlan láthatóvá vált.” Valami,

ami nem... Tudjuk, hogy ott van. Lehet, hogy... nem látható, de mégis tudjuk, hogy ott van. És amikor megváltoztatta az alakját, az *en morphe*-t, ami azt jelenti, hogy természetfelettiből természetessé változott.

³⁶ És épp most cserélte le a maszkját, máshogy mondva ez olyan, mint egy színdarab. Mintha színdarabot játszana. És a görögöknél, amikor maszkot cseréltek, lehet, hogy egy színész... egy színész több különböző szerepet is játszott.

³⁷ És a lányom, aki itt van, nemrég volt a középiskolában egy-egy színdarab. És az az egy fiú, akit ismerek, körülbelül négy szerepet játszott, de ő a színpad mögé ment, és lecserélte a- a maszkját, hogy aztán visszajöjjön, és egy másik szereplőt alakítson.

³⁸ Nos, ha megvizsgáljuk az Ószövetségben szereplő próféciákat arról, hogy milyennek kellett lennie a Messiásnak, összehasonlíthatod Jézus életével, és pontosan meg tudod, ki volt Jézus. Ő nem csupán egy közönséges ember volt. Ő Isten volt, *en morphe*. Átváltozott a- a természetfelettiből egy természetes Ember formájába. Mégis Ő volt az Isten, aki testben jelent meg, és akit egy emberi, testi leple takart el.

És nézd meg az Ószövetséget.

³⁹ Én-én-én tudom, hogy ma este vegyes közönséghez szólok, a világ különböző részeiről. És azért vagyunk itt, hogy kiderítsük. Mit – mit csinálunk? Mit – mit csinálunk? Hová jutunk? Mi történik? Mit jelent mindez?

⁴⁰ És most azt látjuk itt, hogy ha ti zsidó férfiak és nők, és a rabbik bent voltak a- a- a templomban, a régmúlt időkben, ha a Bibliát, a próféciákat figyelték volna a hagyományok helyett, akkor felismerték volna, ki is volt valójában Jézus. Soha nem nevezték volna Őt Beelzebubnak. Soha nem feszítették volna keresztre. De mindennek végbe kellett mennie. Ez a színdarab része. És ebben az esetben vakok voltak.

⁴¹ Olyan, mint sokan közületek, férfiak és nők, akik itt vannak ma este, velem egykorúak, vagy egy kicsit idősebbek vagytok. Emlékszel, itt Amerikában, évekkkel ezelőtt, mielőtt... A kínaiak... A bátyám, akit most mutattak be itt, ez jutott eszembe, amikor vele beszélgettem. Hogy régen... Nem tudtak angolul, és ők-ők vezették a mosodát. És elmész a mosodájába, hogy kimosd a ruháidat. A- a kínai mosodások fogtak egy cédulát, és egy bizonyos módon eltépték. Te elveszed a címke egyik részét, ő pedig a másikat. De amikor visszajössz, hogy elhozd a holmidat, annak a két papírnak össze kellett illeszkednie. És ha nem illeszkedtek egymáshoz tökéletesen... Semmilyen módon nem tudtad lemásolni, mert az egyik darab nála volt, a másik pedig nálad. És ha lemásolták volna... És így jogod volt visszakérni, ami a tiéd volt. És akkor megkaptad, ami a tiéd volt, amikor a szerződés másik része a birtokodban volt.

⁴² Így van ez ma este is, ahogy megkaptuk a szerződés másik részét. Amikor Isten kettészakította Fiát a Golgotán, testét felvitte áldozatul, és elküldte Szellemét hozzánk, amely egykor egy Emberben, Jézusban élt. Ugyanez az Isten van ma este fátyol alatt, a Szentlélek formájában. Ennek a két elemnek össze kell állnia, és akkor része vagy a szerződésnek. Isten azért tette ezt, hogy jobban megismerhesse az ember, amikor emberré tette magát.

⁴³ Olvastam egy történetet, pár évvel ezelőtt. És ebben a történetben egy nagy, nemes királyról van szó...Már elfelejtettem a nevét. Nem gondoltam, hogy erről a történetről fogok beszélni. Ez, valószínűleg kitalált történet, de elvezet minket egy olyan ponthoz, amely hátteret ad ahhoz, amit mondani akarunk. Ez a király, olyan nemes király volt, és annyira szerette alattvalóit, mignem egy napon, a—a testőre és a királyi családja előtt, azt mondta, “Ma láttok engem utoljára, sok évig.”

⁴⁴ És az ő testőrei és nemesei így szóltak hozzá, “Jó király, miért mondod ezt? Idegen országba mész, valahova, hogy idegen legyél?”

⁴⁵ Azt mondta, “Nem. Én itt maradok. Nos,” mondta, “kimegyek az alattvalóim közé. Egy paraszt leszek. Fát fogok vágni a favágókkal. Elmegyek, hogy—hogy földet műveljek a földművelőkkel. Szőlőt metszek azokkal, akik a szőlőt metszik. Én is közéjük fogok tartozni, hogy jobban megismerjem, mit csinálnak. És szeretem őket. És szeretném jobban megismerni őket, személyesen. Ők nem fognak felismerni. De mégis, szeretnék megismerkedni velük, ilyen módon.”

⁴⁶ És másnap reggel, amikor a küldöttei, az összes embere meglátta őt, vagy akik a palotában voltak, leveszi a koronáját, és leteszi az ülésre, a trónra; és leveszi a köntösét, parasztruhát vesz fel, és kimegy a köznép közé.

Nos, ebben a kis történetben tehát megismerjük Istent.

⁴⁷ Azt mondták a királynak, azt mondták, “Király, akarunk téged. Szeretünk téged. Mi—mi azt akarjuk, hogy király maradj.” De egy akart lenni közülük, hogy jobban megismerje őket, hogy ők is jobban megismerjék őt, hogy ki is ő valójában. Ez megmutatja nekik, hogy valójában milyen is volt.

⁴⁸ És ezt tette Isten. Ő—Ő megváltoztatta Magát, Jehova Istenből egy lett közülünk, hogy szenvedhessen, hogy megízlelje a halált, megismerje a halál fullánkját, és magára vállalja a halál büntetését. Félretette az Ő—Ő koronáját és palástját, és egyé lett közülünk. Az alacsony rendűekkel mosott lábat. Egy sátorban lakott a szegényekkel. Az—az erdőben és az utcán aludt, a hátrányos helyzetűekkel. Egy lett közülünk, hogy jobban megértsen minket, és mi is jobban megértsük Őt.

49 Most azt hiszem, ebben megismerjük, a változásban, Őt Magát, és hogy mit tett. Ha jól megfigyeled, Ő három fiú nevében jött el. Az ember Fiának, az Isten Fiának és Dávid Fiának nevében jött. Ember Fiaként jött.

50 Nos, Ezékiel 2:3-ban Maga Jehova nevezte Ezékiel prófétát “ember fiának.”

51 Az *ember fia* azt jelenti, hogy “próféta.” Ezen az úton kellett eljőnnie, hogy beteljesedjen az 5Mózes 18:15, amelyet Mózes mondott, “Prófétát támaszt köztetek az Úr, a ti Istenetek, hozzám hasonlót.” Soha nem nevezte Magát Isten Fiának. Úgy hivatkozott magára, mint “az Ember Fia,” mert az Írás szerint kellett eljőnnie. Értitek? Neki kellett elkészítenie azt a két elszakadt papírt, az Ószövetségi prófécia és az Ő Saját jelleme pontosan ugyanaz. Így hát eljött az Ember Fia, ebben a formában jött el.

52 Aztán azt látjuk, hogy halála, temetése és feltámadása után Pünkösd Napján Isten Fiaként jött el; Isten, a Szellem, Szentlélek formájában. Mit tett Ő? Megváltoztatta Önmagát, más formában ismertette meg Magát népével. Mint a Szentlélek, aki Isten, Ő azért jött, hogy a gyülekezeti korokon keresztül működjön, mint Isten Fia, a Szentlélek.

53 De az Ezeréves Királyságban Dávid Fiaként jön el, hogy Dávid, a Király trónjára üljön. Neki kell elfoglalnia Dávid trónját. Most az Atya trónján ül. És akkor azt mondta, “Aki győz, az Velem ül az Én trónomon, amint Én győztem, és az Én Atyám trónján ültem.” Tehát Ő az Ezeréves Királyságban Dávid Fia lesz. Mi ez? Ugyanaz az Isten, mindig ugyanaz, csak az Ő—as Ő maszkját cseréli le.

A feleségem számára én egy férj vagyok.

54 Észrevetted? A szíroföníciai asszony így szólt, “Dávid fia, könyörülj rajtam.” Ő, ez egyáltalán nem is érintette meg Őt. Nem volt joga így szólítani Őt. Nem volt semmiféle köze Dávid Fiaként hozzá. Ő... Ő Dávid Fia a zsidók számára. És most Ő eljött... De amikor ő “Uramnak” szólította, Ő az Ura volt, akkor megkapta, amit kért.

Most, Ő csak elváltoztatja önmagát.

55 Most, otthon, három különböző ember vagyok. Otthon a feleségem igényt tart rám, mint férjre. A lányom ott kint, neki nincs semmiféle igénye rám, mint férjre; én az apja vagyok. És ott van a kis unokám, én neki a nagyapja vagyok, szóval nincs joga engem apának szólítani. Nem én vagyok az apja. A fiam az apja. Én a nagyapja vagyok. De attól még ugyanaz az ember vagyok.

56 És Isten, amit tesz, egyszerűen elváltoztatja Önmagát, hogy az adott nemzedék számára megjelenjen, hogy Magát az adott néppel megismertesse. És ezért vagyunk itt ma este, hogy kiderítsük. Hogyan kellene Istennek megismertetnie

magát ezzel a néppel és ebben az időben? Megváltoztatja az álarcát, megváltoztatja a cselekedeteit, de nem változtatja meg a jellemét. Nem változtatja meg a—a természetét. Csak az álarcát cseréli le, egyikről a másikra. Azért teszi ezt, hogy még világosabban kinyilatkoztassa magát az embereknek, hogy megismerjék, ki Ő és mi Ő.

⁵⁷ A Zsidókhoz írt levél 1. fejezetében ezt olvashatjuk, “Isten különböző időkben és különféle módon szólt az atyákhoz a próféták által, de ezekben az utolsó napokban az Ő Fián, Jézuson keresztül.”

⁵⁸ Most, “A próféták,” mondta Jézus, amikor itt volt a földön, “ők istenek voltak. Ti azokat ‘isteneknek’ nevezitek, akikhez Isten Igéje szólt. És az Írások nem bonthatók fel,” mondta. Azt mondta, “Akkor hogyan ítélnétek el Őt, amikor Ő az Isten Fia?” Értitek?

⁵⁹ Isten Igéje minden korszaknak ki van osztva, hogy Annak minek kell lennie. És Jézus volt az összes prófécia beteljesedése. “Benne lakozott testben az Istenség teljessége.” Benne volt. Ő volt az, aki Józsefben volt. Ő volt az, aki Illésben volt. Ő volt az, aki Mózesben volt. Ő volt az, Aki Dávidban, az elutasított királyban volt.

⁶⁰ Saját népe elutasította őt, mint királyt. És ahogy kiment az—az udvarból, egy kicsi, nyomorult fickó, aki arra mászkált, nem kedvelte azt a—a kormányát, a rendszerét, és leköpte őt. Az ő pedig előhúzta a kardját, és így szólt, “Hagyjam-e, hogy az a kutya, aki a királyomra köpköd, megtartsa a fejét?”

⁶¹ És Dávid, talán akkoriban nem is tudta, mit tesz, de fel volt kenve. És azt mondta, “Hagyjátok békén. Isten mondta neki ezt.” És felment a dombra, és sírt Jeruzsálem miatt, mint az elutasított király.

⁶² Észrevettétek? Néhány száz év múlva Dávid Fiát leköpték az utcákon, és ott állt a dombon, ugyanazon a hegyen, Jeruzsálemre nézve, mint egy elutasított Király. És így kiáltott, “Jeruzsálem, hányszor akartalak volna körülölelni téged, ahogyan a tyúk a fiókáit, de te nem akartad!”

⁶³ Soha nem változtatta meg a természetét, mert a Zsidókhoz írt levél 13:8 azt mondja, “Tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” Isten testet öltött, hogy meghaljon, és megváltasson minket a bűntől. Ezért változtatta meg Önmagát, hogy—hogy Ember legyen.

⁶⁴ Látjuk, hogy a Szent János 12:20-ban a görögök hallottak Róla. Nos, senki sem hallhat Róla, csak az, akinek a szíve ég a vágytól, hogy láthassa Őt. Akárcsak Jób és a régi idők prófétái, mindannyian látni akarták Őt. Így hát ezek a görögök elmentek, hogy lássák Őt. Odamentek Fülöphöz, aki Betsaidából való volt, és ezt mondták, “Uram, látni akarjuk Jézust.”

⁶⁵ A görögök látni akarták Őt, de nem láthatták, mert az Ő emberi templomában volt. “Isten Krisztusban volt, és megbékítette Magával a világot.” Most pedig azt látjuk, hogy így, ezek a görögök nem tudták Őt meglátni.

⁶⁶ És figyeljük meg azokat a szavakat, amiket Jézus később mondott nekik. Azt mondta, “Ha a búzaszem nem esik a földbe és nem hal meg, egymaga marad.” Más szóval, soha nem tudták volna felismerni Őt abban az elváltozott állapotban, abban a maszkban, amelyben akkor volt, mert emberi testbe burkolózott. De amikor ez a Búzaszem a földbe hullott, akkor Abból minden nép kijött. Természetesen akkoriban a zsidókhoz lett küldve. De ennek a Búzaszemnek le kell hullania; elfátyolozott Isten, emberi testben, a hitetlenek elől elrejtve, de a hívőknek kinyilatkoztatva.

⁶⁷ A János-evangélium 1. fejezetében ez áll, “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett, és közöttünk lakott, és mi láttuk Őt, az Atya egyszülött Fiaát, aki kegyelemmel volt telve.” Nos, kezdetben volt az Ige. Az Ige egy kifejezett gondolat.

⁶⁸ Kezdetben még csak nem is Isten volt. A mai angol szavunk, az *Isten*, azt jelenti, hogy “imádat tárgya.” Mennyire megzavarja ez az elmét. Istent csinálhatsz valakiből. Bármit istenné tehetsz.

⁶⁹ Az Ószövetségben azonban, a Teremtés könyve 1. fejezetében, “Kezdetben *Isten*,” az Elohim szót használja. Az *Elohim* szó jelentése “az Önmagától Létező.” Micsoda különbség van az Elohim szó és az Isten szavunk között. Az *Elohim* jelentése, “az Önmagától Létező.”

⁷⁰ Nem lehetünk önmagunktól létezők. Nem lehetünk mindenhatók, mindenhatóak, mindenütt jelenlévők, mindentudók. Ez az Elohim mindezt kifejti. Mi nem lehetünk ilyenek. A fa, amiből istent csinálisz, vagy a—vagy az épület, az nem önmagától létező.

⁷¹ Tehát Isten kezdetben az Élet volt, az Örökkévaló. Tulajdonságok voltak Benne, és ezek a tulajdonságok Igévé váltak, és az Ige testté lett. Jézus volt a Megváltó. A *megváltás* pedig azt jelenti, hogy “visszahozni.” És ha vissza kellett hoznia, akkor kellett lennie egy helynek, ahová vissza lehet vinni. Tehát, látjátok, soha nem fogja minden ember látni, mert nem minden ember volt ott kezdetben Isten gondolataiban. Értitek?

⁷² Nézzétek a papokat. Amikor látták, hogy Ő pontosan kifejti Magát az Igével, hogy ki volt Ő, azt mondták, “Ez Belzebub.” Ez mutatta meg, hol van a természetük. Ez a kor modern gondolkodásmódjában volt.

⁷³ De amikor az a kis prostituált, akivel a kapunál találkozott, és elmondta neki, kifejezve ezzel az Ő Messiás jelét, amikor elmondta neki, amit tett. “Hát,” mondta, “Uram, látom, hogy

Te próféta vagy. Tudjuk, hogy a Messiás, amikor eljön, mindezt el fogja mondani nekünk.” Felismerte Őt a Messiásként, a Felkentként, mert megfelelt az Írás feltételeinek. Nem látjátok? A két papírdarab kezdett egymáshoz érni. Azt mondta, “Tudjuk, hogy amikor eljön a Messiás.”

⁷⁴ Nos, Istennek talán kereszteznie kellett *ezt és azt*, hogy megkapja a haragnak ezt a bizonyos csengését, mint a harangöntő. De amikor Jézus megfordult, és azt mondta, “Én vagyok az, aki veled beszélek,” nem hangzott el olyan kifejezés, mint a “Beelzebub.” Otthagyta a vizeskorsóját, beszaladt a városba, és ezt mondta, “Jöjjetek, lássatok egy Embert, Aki elmondta nekem azokat a dolgokat, amiket tettem. Nem Ő a Messiás?” Értitek?

⁷⁵ Na, mi okozta ezt? Ha a régi Szentírást összekapcsoljuk azzal a tapasztalattal, amit—amit Jézus adott neki, mi lett belőle? Ez kihozta Messiást. És észrevettétek? Bűnei gyorsan megbocsátást nyertek, mert a kezdetben, megváltható volt, mert kezdetből fogva Isten gondolataiban volt. Tehát ez megváltotta őt, vagy visszahozta őt, amikor látta a kifejezett Írást megnyilvánulni Jehovától, arról, hogy ki Ő volt, hogy ki Ő.

⁷⁶ Most, amikor Jézus eljött, ha Noé üzenetével jött volna, az nem működött volna, bárkát építeni és kiűzni a vízre nem működött volna. De Noé egy része volt Istennek. Furcsán viselkedett, mert furcsa volt, és az üzenete is furcsa volt, mert az Ige megnyilvánulása volt.

⁷⁷ Nem jöhetett volna Mózes üzenetével, mert az nem működött volna. Mózes egy mértékben Isten megnyilvánulása volt. Ő volt az az órára kijelölt Ige, de Jézus nem jöhetett el ebben a formában. A Biblia sehol sem mondta, hogy így fog eljönni.

⁷⁸ De amikor Ő eljön, pontosan úgy kifejeződik, ahogyan a— a Szövetség megmondta, hogy Ő kifejeződik, akkor mindazok, akik megválthatók voltak, elhitték, mert azok Isten gondolatai voltak. Az Ő kezdetben lévő tulajdonságai testté lettek, megválthatóvá, és vissza lettek hozva Istenhez. “Akiik pedig befogadták őt, hatalmat adott mindazoknak, hogy Isten fiaivá legyenek,” mert megválthatók voltak. Kezdetből fogva benne voltak, a kifejezésben.

⁷⁹ Ha ma este megállhatnánk egy pillanatra, ha lehet, és belegondolnánk, hogy az óra Üzenete, Jehova kifejezett gondolatai. “A világ teremtése előtt,” mondták nekünk, “neveink beíratk a Bárány Életkönyvébe.” Akkor láthatjuk a két oldalt, ahogy az elején mondtam, hogy miért furcsa az egyik a másiknak. Ennek így kell lennie. Mindig is így volt. Mindig is így volt, és mindig is így lesz. “Ő volt az Ige. És az Ige testté lett, és közöttünk lakott.”

⁸⁰ Nos, Isten, a...régen az Ószövetség napjaiban, azt látjuk, hogy miután különböző formákban megjelent népének, régi

borzbőrök mögé burkolta magát. Isten, aki borzbőrök mögé rejtőzik, az Ő kegyelem trónja előtt. Azt látjuk, hogy amikor Salamon felszentelte az Úr templomát, és ott lógtak azok a borzbőrök, a kárpit, hogyan jött be Tűzoszlopként és Felhőként, és lement oda mögé, és elfátyolozta magát a külvilág előtt. De hit által, Izrael tudta, hogy Ő ott van. Tudták, hogy Ő ott van, függetlenül attól, hogy a pogány világban mit mondtak erről. A hitetlenek elől el volt rejtve. De a hívő hit által tudta, hogy Ő ott van. Irgalmat kaptak. Ő pedig az Ő kegyelmének trónjánál volt, ami egy nagy titok volt.

⁸¹ Tudod, az Ószövetségben a bőr mögé, belépni halált jelentett. Most pedig nem mögé menni jelent halált. Akkor a Dicsőségébe belépni halál volt. Most pedig a Dicsőségétől távol maradni halál. Ez természetesen a kárpit széthasadásakor a Golgotán történt, amikor a kárpit széthasadt, a régi kárpit. Most az Ő Jelenlététől távol maradni halál. Akkor a Jelenlétébe belépni halál volt. Értitek? Abból ebbe változik, és meg kell találnod az Írást, hogy lásd, milyen napokban élünk.

⁸² Amikor a kárpit kettéhasadt a Golgotán, a kegyelem trónja láthatóvá vált. (De mi történt? A Golgotán függött, Vértől csöpögve.) Ahogyan évről évre vért vettek a szentély megtisztításakor és a kegyelem trónjának meghintésekor, ott Isten, hatalmas villámcsapásával, kettéhasította a borzbőrkárpitot felülről lefelé, és a kegyelem trónja láthatóvá vált.

⁸³ Az igazi, hiteles Isten Báránya ott függött a Golgotán, az igazi Kegyelem Trónján, amikor Isten Maga fizette meg az árat, és közénk jött, és emberként jelent meg, hogy megismerjen minket, és mi is megismerjük Őt. A Kegyelem Trónja egész Izrael szeme láttára ott állt az Engesztelés napján.

⁸⁴ De sajnos az akkori egyházatyák hagyományai a saját hagyományaik által, eltakarták az igazi Kegyelem Trónját az emberek elől. Ha ismerték volna az Írást, minden darab úgy jött volna, mint a kínai cédula. Az Ószövetségi prófécia beteljesedett volna, és be is teljesedett. És ha tanították volna nekik az Írásokat, látták volna a Kegyelem Trónját. "Ahogy Mózes," mondja itt, "a mai napig el van előlük fátyolozva. Az még mindig a szívükön van." Nem látják Azt.

⁸⁵ De Ő volt Isten, a szenvedés és az Engesztelés. Ő volt az igazi Kegyelem Trón, ott állt mindenki szeme láttára. Amikor elénekeljük az éneket:

Íme! Lásd Őt előttünk,
Ott van Ő, a Hatalmas Hódító,
Mert Ő kettészakította a kárpitot.

⁸⁶ Látjátok, Ő eljött, a Kegyelem Trónja, ott függött a gyülekezet szeme láttára. De ők, mivel a népszerű véleménnyel mentek. . .

⁸⁷ Most, férfiak és nők, és az összejövetel résztvevői, minden személytől függetlenül szeretném ezt mondani. De a mai helyzetet tekintve, figyelembe véve azt, amiért ma itt vagyunk, Attól tartok, hogy az atyák, az egyházatyák hagyományai túl sok ember elől elrejtették Ezt. Mivel a Szentlélek eljött ezekben az utolsó napokban, ahogy prófétálták, és a kárpit kettéhasadt, túl sokan próbálnak ragaszkodni az atyák hagyományaihoz. És éppen ezért nem látják ezt a hatalmas örömet, a békét és mindazt, amivel a Gyülekezet ma rendelkezik. Mégis, azok számára, akik hisznek, Ez nyilván látható.

Elrejtette az Igét, a mai napra ígért Igét.

⁸⁸ Most, a hagyományok leplet borítottak rá. Azt mondják, hogy a csodák ideje már elmúlt. Egy férfi beszélt velem, egy kiváló, művelt úriember Tucsonból, Arizonából, ahol élek. A Ramadában tartottam alkalmat. És beszéltünk az Üzletemberek Konferenciáján, ahol az Úr Jézus jelen volt és nagy dolgokat tett. És ez a keresztény úriember odajött hozzám, és azt mondta... Egy gyülekezeti szolgáló, kiváló ember, és azt mondta, "Branham testvér, egy apostoli korszakot próbálsz az embereknek bemutatni," azt mondta, "amikor az apostoli korszak véget ért."

⁸⁹ És azt mondtam, "Kérlek, testvérem, mutasd meg nekem az Írásban, hogy mikor ért véget az apostoli korszak." Azt mondtam, "Az apostoli korszak Pünkösöd Napján kezdődött, és... Péter azt mondta Pünkösöd Napján, 'Az ígért nektek szól, gyermekeiteknek és azoknak is, akik messze vannak, mindazoknak, akiket az Úr, a mi Istenünk elhív.' Mikor szűnt meg ez? Ha Isten még mindig hív, akkor az apostoli korszak még mindig tart."

⁹⁰ És ezért próbálják az emberek bekötni sok ember szemét, az idősebbek hagyományai által, ahogyan az akkoriban volt. És nem érted, miért olyan boldogok és lelkesek az emberek. És—és ezek az összejövetelek olyan furcsák, olyan furcsa dolgok mások számára, mert látják, hogy áttörték ezeket a korlátokat. Áttörték azokon a kárpitokon, be Isten Jelenlétébe, ahol látják ennek az órának a megnyilvánult ígértét nyilvánvalóvá válni az emberek előtt. Látják, mit ígért Isten.

⁹¹ Jóel 2:28-ban ezt ígérte, hogy "ezekben az utolsó napokban késői eső fog esni az emberekre, az utolsó napokban." Azt hiszem, az ott szereplő görög szó a *kenosis*, ami azt jelenti, hogy Ő "kiürítette" Önmagát. Nem úgy, ahogy azt mondanánk, mintha valami lett volna valakiben, amit Ő kiürített, de Ő kiöntötte Önmagát.

⁹² Ő megváltozott; az *en morphe*. Ő—Ő megváltozott, abból, ami volt, azzá, ami Ő most. Ő nem változtatja meg a természetét. Pünkösöd Napján azonban megváltoztatta magát, az Ember Fiából, Isten Fiává. Ő nem az emberekhez jött. Ő az emberekbe

jött, értitek, ugyanaz az Isten, hogy folytassa a szolgálatát ebben a nagy korban.

⁹³ A Bibliában profétált, hogy “Eljön majd egy nap, amelyen sem nappal, sem éjszaka nem lesz, de estidőben Világosság lesz.” A nap földrajzilag keleten kel és nyugaton nyugszik. Ugyanaz a nap, mindig. Most, amikor a Fiú, F-i-ú, kinyilatkoztatta Magát az ígért Ige megnyilvánulásában Izraelnek, a keleti népnek.

⁹⁴ Borongós napunk volt. Elég világosságot kaptunk a reformátorokban és így tovább ahhoz, hogy gyülekezeteket és felekezeteket alapítsunk, és csatlakozzunk hozzájuk és bejöjjünk; és megcsókolni a csecsemőket, összeadni az időseket, eltemetni a halottakat, és így tovább; és az egyházban élni.

⁹⁵ De az est idején, “Világosság lesz,” mondta, “az est idején.” És egyetlen Írás sem szeghető meg. És ugyanaz a F-i-ú, aki kiöntötte Magát, *kenosis*, Pünkösd Napján megígérte, hogy ugyanezt teszi az est idején. Értitek? Ez az ígélet szerint van.

⁹⁶ Tedd össze a cédulát. Nézd meg, mi történik, és nézd meg, mit ígért Ő, és akkor meg fogod érteni, hol tartunk. Tegyétek össze a dolgot. Megláthatjátok ennek a nagyszerű és hatalmas Személynek a lelepleződését. A hagyományok ismét elvakították az embereket, és nem látják meg ezeket a próféciaikban megjövendőlt nagyszerű dolgokat.

⁹⁷ Mózes, amikor lejött a hegyről, ami Tűzben állt, milyen szép kép!

⁹⁸ Mózes lement Egyiptomba, és elmondta a gyülekezeti atyáknak, hogy az Úr Isten meglátogatta őt az “ÉN VAGYOK” Nevében. Ez a Név jelen időben van; nem pedig, “Én voltam; és leszek.” De az “ÉN VAGYOK” mindig ugyanaz, ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ő jelen időben van. Ó...Ez összehasonlítható a Zsidókhoz írt levél 13:8. versével, “Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

⁹⁹ Ez még mindig a megjövendőlt Ige. És a gyülekezet, amelynek összhangban kellett lennie ezzel az Igével, a mai nap tapasztalatával. A reformátoroknak is megvolt ez, ó, de ez már egy másik nap. Nézzétek, milyen napokban élünk. Ahogyan Ő sem tudott eljönni azokban a napokban, amikor a földre jött, úgy, ahogyan Mózes jött, vagy ahogy proféták közül bármelyik jött; ez nem így volt profétálva. És ezekben az utolsó napokban, a próféciaik szerint így fog eljönni. Ez nem jöhet Luther ébredésének formájában. Ez nem jöhet Wesley ébredésének formájában. Ez egy helyreállítás órája. Itt az ideje, hogy visszatérjen az eredeti Fiú Fényéhez, az eredetihez.

¹⁰⁰ Ó, mennyi Írásra tudnánk hivatkozni! És ti, teológusok, akárhonnan is származtok a világon, tudjátok, hogy Ez igaz. Ez egy ígélet. Ettől olyan furcsák az emberek. Ettől vannak a különcök, ahogy ti nevezitek őket. Azért, mert ők...ez... A fátyol felemelkedett a hagyományokról, és ők látják Azt. Ő

tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Értitek? Ez—ez Isten ígérete, és nem mehetünk ellene, mert a Szentírást nem lehet megtörni. Igen. Azt látjuk, hogy ezt ígérte. Kiüresítette magát a népébe. És Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

¹⁰¹ Mózes, miután lement Egyiptomba és kijelentette ezt, az Atya igazolta az üzenetét azzal, hogy megjelent a Sínai-hegyen ugyanabban a Tűzoszlopban, és Tűzbe borította a hegyet. Észrevesszük? Akinek az ígéretet tette, azt az Igével hozta világra. Nála voltak a parancsolatok. És ahhoz, hogy ez a parancsolat nála legyen, neki. . . A parancsolatok, az maga volt az Ige. Az Ige még nem jutott el az emberekhez. Tehát az Ige mindig a prófétához jön, és ő volt annak az órának a prófétája.

¹⁰² Ahogy Jézus volt az Ige, úgy János volt a próféta, és Jézus odament hozzá a vízbe, mert az Ige mindig, kivétel nélkül a prófétához jön. Értitek? Az Ige eljön hozzá.

¹⁰³ Így hát Mózeshez eljött az Ige, a parancsolatok, és megkapta azokat. Nos, miért? Mielőtt az Ige ki lett adva és nyilvánvalóvá vált, Mózesnek el kellett takarni az arcát, mert az Ige nem nyilvánult meg teljesen. Tudták, hogy valami történt, de nem tudták, mi az a dübörgés és mennydörgés, amíg végül azt mondták, “Hadd beszéljen Mózes, ne Isten.”

¹⁰⁴ És Isten így szólt, “Nos, megteszem. Mostantól kezdve többé nem fogok így megjelenni, küldök nekik egy prófétát, hogy ő. . . az Én prófétámon keresztül fogok szólni.”

¹⁰⁵ Ha Mózes a természetes törvénnyel, ahogyan azt Pál a második korinthusi levélben kinyilatkoztatta nekünk, kénytelen volt eltakarni az arcát a természetesen, mennyivel dicsőségesebb lesz és el lesz takarva a szellemi világ a hitetlen számára, mielőtt nyilvánvalóvá válik neki! Mennyivel inkább mondanák. . . Mózeset egy furcsa alaknak hívták. Mennyivel inkább fognak téged annak nevezni, te, aki áttörtél a kárpiton, és beléptél a Tűzoszlopba, kijöttél az Áldással! És most el vagy fátyolozva. Az emberek nem láthatják. Nem érthetik.

¹⁰⁶ “Ha a természeti dolgok dicsőségesek, mennyivel inkább a természetfelettiek! Ha a természeti, melynek vége volt, dicsőséges volt, mennyivel inkább dicsőséges lesz Ez, melynek nincs vége!”

¹⁰⁷ De mégis, Ez el van fátyolozva. A hívő számára nincs elfátyolozva, hanem a hitetlennek. Ő nem láthatja Azt. Isten mindig elfátyolozza Magát a hitetlenek elől. A hagyományok elrejtik. Ahogy akkor tették, úgy teszik ma is.

¹⁰⁸ Az egy szellemi lepel ami most van, a természetes lepel helyén. A próféta igazolja őket az írott Igével, egy próféta, aki az írott Igével jön, hogy világossá tegye Azt.

¹⁰⁹ Tudták, hogy ott van az Ige, de nem tudták, mit jelent. És Mózes világossá tette. Azt mondta, “A parancsolat *Ezt* mondja,

és ennek ez az oka.” Világossá tette. És mielőtt világossá vált, el volt fátyolozva.

¹¹⁰ És így van ez ma is, el van rejtve az emberek elől, amíg ki nincs nyilatkoztatva és világossá nem válik számukra. Isten, a hatalmas Isten, elfátyolozva emberi testben, az Ige. Figyeljük meg. Most azt látjuk, hogy a hitetlenek elől el volt rejtve, de a hívőknek ki van nyilatkoztatva.

¹¹¹ Figyeljük meg, Mózesnek egyedül kellett belépnie ebbe a Tűzszlopba. Senki sem mehetett vele. Nem az volt... az... Mit árul el ez nekünk? Azt, hogy nem úgy kerülsz be ide, hogy csatlakozol egy pünkösdi közösséghez. Látjátok? Nem egy csoportnak jelentette ki. Egy egyénnek jelentette ki. És így van ez ma is. Azt mondod, “Egy–egy gyülekezethez tartozom. Én–én ehhez tartozom.” De ez nem fog menni. Értitek?

¹¹² És bárki, aki megpróbálta követni Mózes, vagy utánozni, az halál volt. És így van ez ma is, szellemi halál, megpróbálni utánozni. Ez az, ami a...

¹¹³ Ma este belemegyünk, hogy a csoportok között egyre gyakrabban emelkednek fel testi utánzások; valaki megpróbál úgy viselkedni, mint Az, és más életet élni; ihatnak, dohányozhatnak, a nők úgy élhetnek... szinte úgy, ahogy akarnak, és szeretik a világ dolgait, otthon maradnak és tévét néznek, és világi dolgokat, és mégis pünkösdieknek nevezik magukat. Az igazit próbálják megszemélyesíteni. Ez nem lett kinyilatkoztatva nekik. Amikor Az ki van nyilatkoztatva, az dicsőséges, és valami ezt elveszi belőled, amikor belépsz Oda. Fátyollá válsz. Ez... Ez egyszerűen nem fog működni. És Annak az utánzása halált jelentett.

¹¹⁴ Mózes fátyla; ő volt az élő Ige a nép számára. És ma az emberek, akik el vannak fátyolozva, ugyan azok. “Ezek írott levelek, amelyeket minden ember olvas.” Nem egy új levél, hanem az a Levél, amelyet már megírtak, és ki van nyilatkoztatva. Azok–azok, akik hisznek az Igében és a mai nap ígéretében, hogy Isten kiárasztja Szellemét minden testre, és ezek az írott levelek. És amikor valaki testileg megpróbálja ezt utánozni, az visszafelé sül el. Az életed tükrözi, hogy milyen ember vagy.

¹¹⁵ Volt egyszer egy fiú, aki bajba keveredett. Jó fiú volt, de őt–őt bíróság elé állították. A bíró pedig azt mondta, “Bűnösnek talállak. Életfogytiglani börtönbüntetésre kell, hogy ítéljelek.”

¹¹⁶ Azt mondta, “Szeretném magam védeni az ügyemben.” Azt mondta, “Szeretnék az előéletem alapján jönni.”

¹¹⁷ Azt mondta, “Nincs feljegyzett előéleted. A te előéleted az, ami elítélt.”

¹¹⁸ És pontosan ez a helyzet manapság, ez az oka annak, hogy az egyház nem fejlődik úgy, ahogyan kellene. Ez az előélet. Ez az

élet. Elkötelezettebbé kell válnunk. Hinnünk kell Isten minden Igéjében. Addig kell keresnünk, amíg az Ige valósággá nem válik számunkra. Értitek? Értitek? Az előélet az, ami megakadályoz minket abban, hogy belépjünk.

¹¹⁹ De egyszer (hogyan végére kiszabadulhass ebből a körforgásból) ezen a bíróságon a fiúnak nem volt pénze. Nem tudta kifizetni. A bírság összege több ezer dollár volt. De volt egy bátyja, aki eljött és kifizette helyette.

¹²⁰ Nos, van egy Nagy Testvérünk, Jézus, Isten Fia. És Ő azért jött, hogy ezt helyettünk megfizesse, ha csak hiszünk benne, és képesek vagyunk Vele együtt átlépni a kárpiton túlra. Olyan, mintha Ő lenne a mi Mózesünk. Jézus a mi Mózesünk ma. Mózes, elfátyolozva, az élő Ige volt a nép számára. Ma Jézus, elfátyolozva, az élő Ige a nép számára, ami Jézus a Gyülekezetben. A Szentlélek, Isten Fia az emberekben, kinyilatkoztatja az Igét a nap ígéletén keresztül, pontosan ezt teszi. Ugyanígy van most is.

¹²¹ És ne feledd, Mózes ezt tette, és ezt kinyilvánította, nem az egész világnak, hanem a kivonuló népnek, csak egy embercsoport, azok, akik kijöttek a kivo-... a kivonulásban.

¹²² És ma, a Szentlélek, azokkal az emberekkel szemben, akik azt mondják, "Az isteni gyógyítás nem helyes." Amikor beszélgettem...

¹²³ Egy orvos hívott a minap egy kis hölgy ügyében, ó, már négy vagy öt eset volt ott, halál szélén feküdtek, óráik voltak hátra, és a Szentlélek meggyógyította őket. Az orvos megkérdőjelezte. Azt mondta, "Hogyan lehetséges ez? Miért," mondta, "Én... én... Ő az én betegem."

¹²⁴ Azt mondtam, "Az volt. De most már Istené. Ez... ez... most már az Ő dolga." Értitek?

¹²⁵ És így láthatjátok, a helyzet az, hogy Isten kivonulásra hív, hogy a testi függöny mögül kijöjjünk, aki megpróbálja megszemélyesíteni, aki megpróbál csatlakozni a gyülekezethez; nem metodista, baptista, presbiteriánus, mindezek, hanem pünkösdi gyülekezetek. Ez egy személyes ügy. Csak te és Isten. Neked kell bemenned, nem a csoportodnak, nem a gyülekezetednek, nem a pásztorodnak, hanem neked kell bemenned.

¹²⁶ Szeretném, ha felfigyelnének Mózes egy másik jellemzőjére, amikor kijött. Mégis, bár próféta volt, és olyan nagyszerű ember, amilyen volt, amikor kijött az Igével, az emberek látták, hogy megváltozott. Valami történt vele. Amikor kijött annak az órának az igazolt Igéjével, a parancsolatokkal, ő egy megváltozott ember volt.

¹²⁷ És te is az leszel, amikor előjössz az emberi fátyol mögül, amely nevet egy ilyen alkalmon mint ez; az az ember, aki

megbotránkozna az Isteni gyógyuláson, és azt mondaná, hogy a csodák napjai elmúltak. Előjöttél az emberi fátyol mögül, a hagyomány fátyla mögül, és mindenki tudni fogja, hogy történt veled valami.

¹²⁸ Mint a mi tiszteletreméltó Jim Brown testvérünk. Gondolom, a legtöbb presbiteriánus tudja, hogy valami történt vele, mert ő—ő egy hagyomány fátyla mögül jött. Látott valamit az emberekben, ami vonzotta, és előjött a fátyol mögül.

¹²⁹ Nos, te, amikor kilépsz a fátyol mögül, akkor mindenki szeme előtt leszel, látják, hogy történt veled valami. Az elfátyolozott Ige, a hitetlen számára rejtve, a hívó számára viszont teljesen a szeme láttára. “Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

¹³⁰ Akkor Isten volt az. Azokban a napokban Isten egy emberben nyilvánult meg, a Fiában, Jézus Krisztusban. Mi ebben hiszünk. Nem csupán egy próféta, nem csupán egy átlagos férfi, átlagos ember. Isten volt, Krisztusban; Isten egy Emberben; az Istenség teljessége, testileg egy Emberben. Isten egy Emberben!

¹³¹ Most ez Isten, az emberekben, Isten teljessége az Istenség, testileg az Ő egész Gyülekezetében, kinyilvánítja Magát, beteljesíti az Ő Igéjét.

¹³² Most azt látjuk, hogy Isten minden korban bőrt viselt Magán. Ő, Isten, egy fátyol mögé volt rejtve.

¹³³ Ez csak egy—egy kis történetre emlékeztet, ami délen történt. És volt ott egy keresztény otthon. És ott ebben a keresztény otthonban hittek Istenben, és ők—ők azt gondolták, hogy—hogy Isten védte meg őket minden bajtól. És ez így is van. És volt ott nekik a kis Junior, egy körülbelül hét-nyolc éves kisfiú. És—és vasárnapi iskolába járt, és egy nagyon jó kis fiú volt. De a viharban félt, főleg amikor villámlott.

¹³⁴ És ezt elmondtam egy férfinak a minap, amikor megjelent az a cikk arról, hogy ez a férfi meggyógyult. Ugyanez a szolgáló azt mondta, “Istent csinálnak belőled, Branham testvér.”

¹³⁵ Hát, ő kritikus volt, úgyhogy gondoltam, hogy egy kicsit visszafogom magam. Azért, hogy ne bántsam meg, értitek, csak úgy... Azt kérdeztem, “Annyira messze áll ez a Szentírástól, hogy így legyen?” Értitek? Azt mondtam, “Nem, nem az,” mondtam, “mert Jézus a prófétákat ‘isteneknek’ nevezte. Érted? Így van, ‘Istennek.’”

¹³⁶ És azt mondják, “Nos, ti megpróbáljátok Isten helyét elfoglalni.” Ez nem is áll olyan messze az igazságtól. Pontosan erről van szó. Pontosan így van. Isten testben jelent meg, pontosan úgy, ahogy megígérte.

¹³⁷ Nézzük meg ezt a kis családot. Elmeséltem neki ezt a kis történetet, ami most jutott eszembe. Aztán egy éjjel vihar

támadt, és anya azt mondta Juniornak, “Most, menj fel az emeletre, fiam, és fekjüd le.”

Azt mondta, “Anya, félek,” mondta.

“Semmi sem fog bántani téged. Menj fel, és fekjüd le.”

¹³⁸ A kis Junior ott fekjüd, és a villámok cikáztak az ablakok körül. És a kis fickó annyira ideges lett, hogy bedugta a fejét a takaró alá, és még mindig hallotta a—a villámokat, vagy látta a villámokat cikázni az ablakokon, és—és hallotta a mennydörgés dübörgését. Így szólt, “Anya!”

És azt mondta, “Mit akarsz, Junior?”

Azt mondta, “Gyere fel ide, és aludj mellettem.”

¹³⁹ Így hát feljött a lépcsőn, mint minden jó, hűséges anya. Aztán odajött, és a kis Juniort a karjába vette. És azt mondta, “Junior, anya szeretne veled beszélni egy pillanatra.”

Azt mondta, “Rendben, anya.”

¹⁴⁰ Azt mondta, “Most ezt tartsd észben. Folyamatosan gyülekezetbe járunk. Olvassuk a Bibliát. Imádkozunk. Keresztény család vagyunk. Hiszünk Istenben.” És azt mondta, “Hiszünk, hogy viharokban és bármi történjék is, Isten a mi oltalmazónk.”

¹⁴¹ Azt mondta, “Anya, én ennek minden szavát elhiszem. De,” mondta, “amikor az a villám ilyen közel van,” mondta, “én—én olyan Istent akarok, akinek van bőre.”

¹⁴² Szóval, azt hiszem, nemcsak Junior, hanem mindannyian így érzünk. Amikor összejövünk, amikor imádkozunk egymásért, Isten bőr mögött.

¹⁴³ És itt megtudjuk, hogy Istennek mindig is volt bőre. Amikor Mózes meglátta Őt, bőr volt rajta, úgy nézett ki, mint egy Ember. Amikor Isten a kárpit mögött volt, bőr volt rajta. És Isten, ma este, az Ő Gyülekezetében, el van fátyolozva az Ő Gyülekezetében, bőrrel borítva. Ő ma este is ugyanaz az Isten. Ezt látjuk.

¹⁴⁴ De most, mint mindig, a bőrfátyol az, ami megragadja a hagyományokat. Egyszerűen nem tudják elhinni, hogy Isten készíti az embereket, hogy így viselkedjenek. Értitek? Azért, mert Isten el van fátyolozva az Ő Gyülekezetében, bőrbe, bőr mögött. Így van. El van rejtve a hitetlenek elől, és ki van nyilatkoztatva a hívőknek. Igen, uram.

¹⁴⁵ Most, amikor a hagyományuk fátyla, a vénék és az Ige hagyományainak fátylát áttörjük, ó, természetesen, ma, akkor világosan látjuk Őt, az Istenséget, ismét emberi testben elfátyolozva. A Zsidókhoz írt levél 1. része ezt mondja.

¹⁴⁶ És az 1. Mózes 18. is. Emlékszel, Isten egy ember volt, ott állt, evett és beszélgetett Ábrahámmal, és elmondta, mit csinált Sára a mögötte lévő sátorban.

¹⁴⁷ Jézus pedig azt mondta, "Ahogyan Szodoma napjaiban volt, úgy lesz az Emberfiának Eljövetelekor is." Az Istenség ismét emberi testbe burkolózza! Ne feledjük, Jézus nem azt mondta, "Amikor az Isten Fia megjelenik." Lukács 17. fejezetében, azt hiszem, és valahol a 20., 21. versben, Azt mondta, "És amikor az Emberfia megjelenik." Az Ember Fia, ismét a—a— a Gyülekezetben, kinyilatkoztatva emberi lényekben; nem Isten Fia, hanem ismét az Ember Fia, ismét az Ő Gyülekezetében, az utolsó napokban. Azt látjuk, hogy ezt ígérte Isten ígéreteiben.

¹⁴⁸ Észreveszünk még valamit az Ószövetségben. Itt van ez az Írás, a II. Mózes könyvében. Azok a régi borzbőrök, mit tettek? Elrejtették Isten Dicsőségét az emberek elől. A borzbőrök; még az emberek sem láthatták Őt, mert az a bőr volt, ami Őt elrejtette. A bőr. . . Isten Dicsősége a bőr mögött volt.

¹⁴⁹ És most Isten Dicsósége a te bőröd mögött van. Így van. És a hagyományok nem látják. A fátyol mögött van, ott, ahol az Ő Igéje volt.

¹⁵⁰ Mi volt azoknak a régi borzbőröknek a belsejében?

¹⁵¹ Ami ez, "Nem volt szépsége, amire vágyhattunk volna. És amikor testet öltött és közöttünk lakott, nem volt olyan szépsége, hogy vágyakozzunk utána."

¹⁵² És most ugyanez van ma is. Nincs semmi egy férfiban vagy egy nőben, ami kíváncsú lehetne. Ami ott mögötte van. Ez az. "Nos," azt mondom, "az a fickó, tudom, hogy régen részeges volt. Ezt csinálta." Nem érdekel, mit csinált régen. Mi rejtőzik a bőre mögött? Ami ott van, az számít. Ez az, hogy az embereket elvakítja. A bőr elvakítja az embereket. Értitek? Azt mondják, "Emlékszem, amikor az a nő még ezt tette." Tudom, mit csinált régen, de mi van most? Értitek?

¹⁵³ Azok a bőrök, amelyek valaha a borzon voltak, de most Isten Dicsőségét rejtik, ott van mögöttük az Ő helye. Egy állaton volt, de most Isten Dicsőségét hordozza magában.

¹⁵⁴ Így a te bőröd is átalakulhat ma este, hogy Isten lakóhelyévé váljon, hogy Isten az emberiségben lakozhasson.

¹⁵⁵ Nézzétek. A régi borzbőrök mögött, mint látjuk, ott volt. . . Ott volt belül az Ige. És az Ige, ott volt a szent kenyér is. A ládát meghintették. És mi volt az? A Sekina Dicsősége volt ott.

¹⁵⁶ Nos, az Ige egy Mag, és nem hozhat gyümölcsöt, amíg a Sek-. . . a Fiú rá nem süt. A Fiúnak sütnie kell a Magra, hogy az termést hozzon, hogy az előjöjjön. És ez az egyetlen út. Vedd az Igét, értitek, vedd Isten Igéjét a szívedbe, és lépj be a Sekina Dicsőségbe. És amikor ezt teszed, Az szent kenyeret hoz, Mannát, ami csak az elkülönített népnek adatik. Csak az eheti meg, akinek meg van engedve, hogy megegye, az csak azok az emberek, akiknek megengedett, és akik ismerik Azt. Pál itt azt

mondta, “Dicsőségről Dicsőségre változva.” Látjátok, végül Az eljut odáig, hogy visszatér eredeti Dicsőségéhez.

¹⁵⁷ Pont olyan, mint egy hajnalka magja. Egy virág magja, ami a földbe hullik. A kukoricamag a földbe hullik. Mi történik először? Kihajt, és egy kis hajtás lesz belőle. Aztán kis bojt nő rajta. Majd a bojtból visszatér az eredeti maghoz.

¹⁵⁸ Nos, pontosan ezt tette a Gyülekezet. Luthertől, Wesleytól jött, és most vissza az eredeti Gabonához, vissza az eredeti Dicsőségéhez, vissza a Dicsőséghez amiben Az kezdetben is volt. Az a Fiú, aki keleten felkelt, ugyanaz a Fiú, aki ugyanezt nyilvánítja meg nyugaton is, Dicsőségről Dicsőségre változik. A pogányokból változott, lefelé Lutherbe; és Lutherből lefelé Wesley-ig; Wesley-ből kiindulva Pünkösdig; és így tovább, Dicsőségről Dicsőségre változva, előhozva a rejtett Mannát.

¹⁵⁹ És most érett meg, hogy visszahozza Őt pontosan úgy, ahogyan kezdetben volt, ugyanazzal a szolgálatával; ugyanaz a Jézus, ugyanaz az erő, ugyanaz a Szentlélek. Ugyanaz, aki lejött Pünkösöd Napján, ugyanaz a Szentlélek, aki ma megnyilvánult, Dicsőségről Dicsőségre, Dicsőségre. És visszatért az eredeti Magjához, a Szentlélek keresztségével; ugyan azokkal a jelekkel, ugyan azokkal a csodákkal, ugyan azzal a keresztséggel; ugyanolyan emberek, ugyanúgy cselekszenek, ugyanazzal az erővel, ugyanazzal az érzéssel. Dicsőségről Dicsőségre. És a következő ez lesz, “Átváltozás ebből a Dicsőségből az Ő Saját dicsőséges testéhez hasonló testté, ahol meglátjuk Őt.” Ábrahám ugyanezt látta.

¹⁶⁰ Most figyeljük meg. Látjuk, hogyan változott meg. A Golgota óta arra vagyunk hívva, hogy osztozzunk az Ő Dicsőségében. Most, az 1Korinthus 12-ben, “Az Ő Testébe keresztelkedtünk bele. Egy Szellem által keresztelgettünk bele mindnyájan.” Nem egy “víz” által. “Egy Szellemmel keresztelkedtünk meg mindannyian.” Így van, most, és akkor az Ő részévé válunk.

¹⁶¹ Remélem, nem tartalak fel benneteket túl sokáig. [A gyülekezet azt mondja, “Nem.”—Szerk.] Látjátok? Remélem, nem.

¹⁶² De ez pont olyan, mintha egy nagyszerű szimfónia szólna, vagy mintha egy színdarabot adnának elő.

¹⁶³ Nem sokat tudok a szimfóniákról vagy a színdarabokról. De néztem ezt a színdarabot. . . a *Carmen*ről beszéltem, amiben a lányom és a többiek szerepeltek. És ők—és ők játszottak ebben a szimfóniában, a *Carmen*ben. Eljátszották azt. A zene is azt—azt—azt ugyanazt játszotta el.

¹⁶⁴ Így van ez, amikor Szentlélek keresztel be Krisztusba.

¹⁶⁵ Most, látjátok, sokan olvastátok vagy hallottátok a nagy orosz zeneszerző történetét aki szerezte a *Péter És A Farkas* című darabot. És hogyan adják elő cintányérokon és minden más. És

bárki, aki ismeri a történetet, aki papírról olvassa, és hallja azt a szimfóniát, hogyan játsszák el ezt, a drámát, játsszák le, miért, ők minden változásról tudnak. Lenézhetnek *ide*, és láthatják a változást.

¹⁶⁶ De mi történik, ha a—ha a zeneszerző ír valamit, és rájövünk, hogy nem jól játsszák el? Akkor meglátjuk, hogy valami történik. Valami hiányzik, amikor látjuk őket. Valaki megkomponálta, kitalálta és lejegyezte, majd aki a szimfóniát eljátssza, eltéveszt egy hangot. Valami nem stimmel. A karmester rossz jelzést adott. Értitek?

¹⁶⁷ És pontosan ez a baj manapság, lutheránus testvéreim, baptista testvéreim, pünkösdi testvéreim. Minden testvérem minden különböző felekezetből, ez az. Értitek? Egy olyan hangot próbálsz játszani, ami Luther, Wesley idejében hangzott el, így, amikor a kotta itt azt mutatja, hogy ez egy újabb nap. Értitek? Értitek? Értitek? Nem élhetünk Luther fényében; ő reformátor volt. Értékeljük az ő—az ő szerepét, de ezt már végigjátszottuk. Most már nagyon *itt* járunk a Könyv végén. Értitek? Nem—nem játszhatjuk el így.

¹⁶⁸ Nos, az egyetlen módja annak, hogy valaha is képesek legyetek ezt megtenni, testvéreim, az ez. És testvérek a világból, a világ különböző részeiről, mondhatnám, csak egy módja van a—a rendezőnek ahogyan megteheti. Ugyanabba a Szellembe kell küldnie, mint amiben a Szerző volt, akkor megvan Az neki. És amikor a Gyülekezet, Maga a Szimfónia, amikor a világ a jeleket és csodákat várja; amikor a Gyülekezet, a Zeneszerző és a karmester, mindannyian a Zeneszerző Szellemébe kerülnek.

¹⁶⁹ Akkor, amikor azt mondják, “A csodák napjai elmúltak,” az nem a megfelelő hang.

¹⁷⁰ De amikor a megfelelő lendületbe kerül, és a megfelelő Szellembe; hogyan tudnád ezt csinálni, amíg a Zeneszerző Szellemé le nem száll? Ámen. Aztán, amikor azt mondod, “A csodák napjai soha nem múltak el,” a Szimfónia felkiált, “Ámen!” Amikor azt mondjuk, “Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké,” a Szimfónia felkiált, “Ámen!” “Erőt kaptok, miután eljön reátok a Szentlélek.” A szimfónia felkiált, “Ámen! Megvan!” Akkor nincs több találgatás. Az egész szimfónia tökéletes összhangban van az Igével. Az megy... [Branham testvér tapsol—Szerk.] Ez az. Ó! Ez csodálatos dolog. A rendezőnek és a Zeneszerzőnek ugyanabban a Szellemben kell lenniük. És a zenészeknek is ugyanabban a Szellemben kell lenniük, hogy Ezt előadják. És a világ azon tűnődik, mi történik.

¹⁷¹ Az a kommunizmus, amiről beszélnek, és amitől már rosszul vagyok, és ez az egész integráció és minden más, és a szegregáció. Ó, irgalom! Ez az egész ostobaság, amikor az Úr Eljövetele közeleg, valami baj van. Attól tartok, hogy a karmester... a karmesterek jöttek a Zeneszerző Szelleméből.

¹⁷² Amikor megkapjuk a Zeneszerző Szellemét, Isten eredeti erejét, amiről a Biblia azt mondja, "A régi idők embereit a Szentlélek indította arra, hogy megírják ezt a Bibliát" Látni fogod, ahogy két kínai papírdarab összeáll, ahogy Isten Bibliája és a hívő is összeáll, mert mindketten ugyanabban a Szellemben vannak. Ugyanaz a dolog. Tökéletesen illeszkednek egymáshoz. Amire ma szükségünk van, azok a karmesterek, igen, vissza az Igéhez, vissza és elhinni Azt, ahogyan Az mondja. Akkor látod meg Istent, Magát. Ez a leleplezés. A szindarab valósággá válik.

¹⁷³ Ma azt mondják, "Nos, Ő egy történelmi Isten. Tudjuk, hogy átkelt a Vörös-tengeren. Mind *ezt* megtette. És Ő ott volt a—a tüzes kemencében, a héber gyermekekkel." Mire jó egy történelmi Isten, ha ma nem ugyanaz? Az ember örökké dicsóíti Istent azért, amit tett, arra gondol, hogy mit fog tenni, és figyelmen kívül hagyja, amit tesz. Ez egyszerűen az emberben van, hogy ezt tegye. És ez ma is ugyanez a helyzet, testvéreim. Pontosan ugyanaz a dolog. Ó, jaj!

¹⁷⁴ Menjünk vissza, és játsszuk el rendesen a Szimfóniát, ahol a világból valók láthatják. Jézus így szólt, "Ha felemelkedek erről a földről, minden embert Magamhoz vonzok." És, "Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz."

¹⁷⁵ Hadd kerüljenek a helyes Szellembe a karmesterek, a zenészekkel és a Zeneszerzővel együtt, minden rendben lesz. Akkor már nem kell találgatni többé, akkor azonosulunk Ővele. A Zsidókhoz írt levél 13:8-ban ez áll, "Tegnap, ma és mindörökké ugyanaz."

¹⁷⁶ Azonosítva vagyunk Vele az Apostolok Cselekedetei 2-ben. Azonosítva vagyunk, ugyanazzal a keresztséggel, ugyanazzal a dologgal. Minden, ami Ő volt, és minden, ami Ő most, minden, ami Ő volt, és minden, ami Ő most, mi is azok vagyunk. Pontosan ez az.

¹⁷⁷ Pont úgy, mint ha igazi amerikai akarok lenni, azonosulnom kell mindazzal, ami az volt, és mindazzal, ami most. Azonosulnom kell vele, ha igazi amerikai vagyok.

¹⁷⁸ Ha igazi amerikai vagyok, akkor a Plymouth Sziklán szálltam partra. Ámen. Így volt, ha amerikai vagyok. Te is így tettél; a Plymouth Sziklánál szálltál partra a zarándokatyákkal együtt. A Plymouth Sziklánál, amikor partra szálltak, én is velük voltam; te is, mindannyian.

¹⁷⁹ Paul Revere-rel lovagoltam végig az úton, hogy figyelmeztessem őket a veszélyre. Pontosan így van.

¹⁸⁰ Itt lent Valley Forge-ban, átkeltem a jeges Delaware-en egy csapat katonával, akiknek a fele cipő nélkül utazott. Előtte egész éjjel imádkoztam George Washingtonnal. Egy látomással a szívemben keltem át a Delaware folyón. Amerikaiak vagyunk. Igen, uram. Valley Forge-ban én is megtettem.

¹⁸¹ Hálát adtam az eredeti hálaadáson az atyáinkkal. Hálát adtam Istennek. Ha igazi amerikai vagyok, akkor ott, annál az asztalnál azonosítva vagyok.

¹⁸² Ha igazi amerikai vagyok, akkor azonosítva vagyok, amikor Stonewall Jacksonnal álltam.

¹⁸³ Ha igazi amerikai vagyok, akkor a bostoni teadélutánban azonosítva vagyok, igen, uram, amikor nem hagytuk, hogy a szemünk előtt tegyenek dolgokat. Nos, én igazi amerikai vagyok. Azonosítva vagyok ott ebben. Igen, uram. Ó, jaj!

¹⁸⁴ Megkongattam a Szabadság Harangját 1776 az első július 4-én. Megkongattam a Szabadság Harangját, és kijelentettem, hogy függetlenek vagyunk. Ahhoz, hogy igazi amerikai legyek, ezt kellett tennem.

¹⁸⁵ Azonosultam a szegényével a forradalom alatt, amikor a testvérek harcoltak egymással. El kell viselnem a szegényét, ugyanúgy, ahogy a dicsőségét is. Ha amerikai vagyok, akkor annak kell lennem. Azonosítva vagyok vele. Igen, uram.

¹⁸⁶ Ott lent, Gettysburgben azonosítva vagyok, amikor Lincoln tartotta a beszédét. Igen, uram.

¹⁸⁷ Wake-szigeten voltam, azok felett a véres holt katonák felett. Wake-szigeten felkeltem.

Guamon én is segítettem felhúzni azt a zászlót.

¹⁸⁸ Igazi amerikai vagyok. Ámen. Minden, ami ő, az vagyok én is, és büszke vagyok rá. Igen, valóban. Mindaz, ami Amerika valaha volt, mindaz, ami ma, én még mindig az vagyok, amerikai vagyok. Minden, ami ő volt, nekem is azzá kell lennem, mert azonosítva vagyok vele.

¹⁸⁹ Ugyanez vonatkozik arra is, ha igazi keresztény vagy, akkor azonosulnod kell ezzel.

¹⁹⁰ Mózással prédikáltam, és figy-...vagyis Noéval, és figyelmeztettük az embereket a közelgő ítéletre; hogy igazi keresztények legyünk.

¹⁹¹ Mózással voltam az égő csipkebokornál, láttam a Tűzszlopot, láttam az Ő dicsőségét, Mózással voltam ott fent a pusztában. Kereszténynek lenni, Ahhoz, hogy keresztény legyek, azonosulnom kell mindazzal, ami Isten volt. Láttam az Ő dicsőségét, hallottam az Ő Hangját. Ne próbáld most ezt kimagyarázni, mert ott voltam, tudom, miről beszélek, láttam, mi történt. Igen, uram.

¹⁹² A Vörös-tengernél voltam, amikor láttam, hogy Isten Szellemé leereszkedik és kettéválasztja a vizet az egyik oldalról; nem egy nádas között, ahogyan azt ma állítják, hanem egy körülbelül kilencven láb mély tengeren keresztül. Láttam Isten Szellemét. Mózással mentem át azon a száraz földön, át a Vörös-tengeren.

¹⁹³ A Sínai-hegynél álltam, és láttam a mennydörgést és a villámlást. Mannát ettem velük odakint. Ittam abból a Sziklából. Ma este is iszok. Azonosítva vagyok a mannaevőkkel. Azonosítva vagyok azokkal, akik a Sziklából ittak.

¹⁹⁴ Akkor is azonosítva voltam, amikor Józsué megfújta a kürtöt, és Jerikó falai leomlottak.

Dániellel voltam az oroszlánok vermében.

A tüzes kemencében voltam a héber gyerekekkel.

A hegyen voltam . . . Illéssel a Kármel-hegyen.

¹⁹⁵ Keresztelő Jánossal voltam, és előtte álltak a kritikusok. Láttam Isten Szellemét leszállni. Hallottam Isten hangját, amint ezt mondja, "Ez az Én szeretett Fiam, akiben örömmel lakozom." Igen, uram. Valóban azonosítva voltam vele. Pontosan így van.

¹⁹⁶ Azonosítva voltam ott Lázár sírjánál, amikor Ő feltámasztotta Lázárt. Azonosítva voltam, az asszony a kútnál, amikor elmondta neki a bűneit. Igen, uram.

¹⁹⁷ Bizonyosan azonosultam Vele a halálában. És azonosultam az első húsvétkor is. Vele együtt támadtam fel a halálból. Azonosultam Vele az Ő halálában.

¹⁹⁸ Ott voltam a százússzal a felső szobában. Azonosítva voltam velük ott fent. Hé! Én—én vallásosnak érzem magam. Ó, jaj! Azonosítva voltam ott. Én is közéjük tartozom. Azonosítottak. Ugyanaz a megtapasztalásom, mint nekik. Ott voltam, amikor történt, igazi keresztényként. Tanúja voltam, ahogy a hatalmas, sebesen zúgó Szél jött. Tanúja voltam. Éreztem Isten erejét, ahogy megremegett. Ott voltam azok között, akik nyelveken szóltak. Éreztem, ahogy ott lejött a kenet. Ott voltam velük. Azonosítva voltam velük, amikor a Szentlélek elkezdett nyelveken szólni.

¹⁹⁹ Ott voltam Péterrel a kritikusok előtt, az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetében, amikor elmondta azt a nagyszerű prédikációt. Azonosítva voltam vele. Igen, uram.

²⁰⁰ Az Apostolok Cselekedetei 4. fejezetében, amikor összegyűltek, én is velük voltam, amikor az épület megremegett. Az ima után megremegett az épület, ahol ültek. Azonosítva voltam velük.

Pállal együtt prédikáltam a Mars-hegyen. Igen, uram.

²⁰¹ Jánossal voltam Patmosz szigetén, és láttam az Ő második Eljövetelét.

Lutherrel voltam a reformáció idején.

²⁰² Wesley-vel voltam, azzal az ébredési vezetővel; a tűzből jött elő, amikor kitört a nagy lázadás az anglikán egyház ellen. Ott voltam vele.

²⁰³ És itt vagyok ma este, 1964-ben, Philadelphiában, Pennsylvaniában, ugyanazzal a csoporttal vagyok azonosítva,

ugyanazzal a megtapasztalással. Így kell, hogy legyen, ha keresztény vagyok. Ott kell, hogy azonosítva legyek, ahol Isten Igéje megnyilvánul. Egy olyan csoporthoz tartozom, amely érzi Isten Szellemét.

²⁰⁴ Egy olyan csoporttal vagyok azonosítva, amely tudja, hogy Ő le van leplezve, amely tudja, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, amely tudja, hogy Ez nem fanatizmus. "Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz." Ma este ezzel a csoporttal azonosulok. Mégis egy csapat eretneknek és fanatikusoknak nevezik őket, Isten Igéje miatt. De "Én nem szégyellem Jézus Krisztus evangéliumát, mert az Isten ereje az üdvösségre," és én is közéjük tartozom. Velük vagyok az élő levelekkel, amelyekről beszéltem, igazolva, Isten emberi alakban, férfiakban és asszonyokban. Ő!

²⁰⁵ Isten ismét *en morphe* formájában leleplezte Magát, és megismertette Magát népével. A nagy Király, aki féltetette Dicsőségét. "Még egy kis idő, és a világ nem lát Engem többé. El leszek fátyolozva előttük. De ti látni fogtok Engem, mert veletek leszek, sőt bennetek is, egészen a beteljesülésig, Luthertől Wesley-re, és így tovább, Dicsőségről Dicsőségre. Én még mindig ugyanaz az Isten vagyok, aki élt, és visszatérek az eredeti Dicsőségbe." Halleluja!

²⁰⁶ Áttört minden felekezeti fátylat, minden hangsebességet. Azt a hangot, ami azt mondja, "Ő, ez fanatizmus," Ő áttört ezen. Az onnan hallatszó hang azt mondta, "Ő, azok az emberek örültek," Ő pedig egyből áttörte azt a fátylat. Igen, megtette. "Ő, ezt nem tehetitek. Ti nem vagytok más, csak egy csapat fanatikus." Ő áttörte ezt. "Nincs olyan, hogy Isteni gyógyulás." Ő áttörte ezt, ó, jaj, mert az Ő Igéje megmondta, hogy meg fogja tenni. Isten Igéjét nem lehet legyőzni.

²⁰⁷ És ott áll Ő, mégis, ma este, a Hatalmas Győztes, mert Ő áttört minden metodista, baptista, presbiteriánus és minden más fajta fátylat. Ma este is népe között áll, a hagyományok által legyőzetlenül. Hadd mondják az emberek, amit akarnak, csináljanak, amit akarnak, tegyenek bármit, amit akarnak. Isten eljön, és áttöri azt a hangsebesség korlátot.

²⁰⁸ És ne feledd, azt mondják, amikor egy repülőgép valóban átlépi a hangsebességet, a sebességének nincs korlátja.

²⁰⁹ Azt mondom neked, hogy amikor áttöröd ezt a hagyomány korlátot, ami "Jézus régen az volt, de most már nem," amikor meglátod, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, nincsenek határai annak, amit Isten tehet itt, ezen az alkalmon, és megmutathatja a világnak, mire van szüksége: nem egy világkiállítás, hanem egy világébredés, amelyet az élő Isten Jelenléte tölt be és keresztel meg, *en morphe* emberi testbe burkolózva. Halleluja! Hiszem.

210 Minden akadály összetörve, minden fátyol, minden fátyol! Semmi sem rejthette el a Jelenlétét. Amikor az emberek szívében éhség támad, egy fátyol készen áll a feltörésre. Ebben biztosak lehetünk. Tépj szét minden fátylat az Ő nagy Szentlelke által!

211 És itt áll Ő, ma este, a Hatalmas Győztes, ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; meggyógyítja a betegeket, megkereszteli a hívőket, ahogyan azt mindig is tette. Ő a Hatalmas Győztes. A kárhozott ördögök menekülnek. Igen, uram. Mindig így van, amikor Ő a közelben van.

212 Befejezésül hadd mondjak el valamit. Volt egy... Sok évvel ezelőtt olvastam egy történetet egy idős hegedűsről. Volt egy régi hegedűje, amit el akartak adni. Már sokszor hallottad a történetet. És el akarták adni egy bizonyos összegért. És az árverező azt mondta, "Ki ad nekem *ennyit és ennyit?*" Azt hiszem, felajánlottak neki néhány érmét, talán ötven centet, vagy valami ilyesmit. "Először, másodszor..."

213 Ekkor egy férfi felállt a hátsó sorból. Azt mondta, "Egy pillanat." Odament, és elvette. Képzeljük el, hogy ezt játszotta:

Van egy Vérrel teli Forrás,
Emmanuel ereiből fakad,
Amikor a bűnösök az árvíz alá merültek,
Elveszítik minden bűnös foltjukat.

214 Amikor pedig befejezte, a teremben nem volt olyan, akinek ne csordult volna a könny a szeméből. Aztán így szólt, "Ki tesz most ajánlatot?"

215 Az egyik azt mondta, "Ötezer." "Tízezer." Ez felbecsülhetetlen volt. Miért? A—a hegedű öreg mestere felfedte igazi minőségét.

216 Ó, testvéreim, most pedig hagyjuk, hogy ennek az Igének a Mestere, aki megírta Ezt, a nagy Szentlélek, Kenje meg újat szeretettel, és húzza fel a szíved felé.

Van egy Vérrel teli Forrás,
Emmanuel eréből merítve.

217 Látni fogod a teljes értékét, és meglátod a leleplezett Istent, amint közvetlenül a szemed elé kerül. Hogy Ő pontosan ugyanaz, mint amikor Pünkösdi Napján leszállt az emberekre, amikor *kenőzisa* lépett, vagyis "kiürítette" magát pontosan Abba. Pontosán így van.

218 Azt mondod, "Branham testvér, próbáltam. Próbáltam. Csináltam már *ezt, azt, amast.*"

219 Egy nap összejövotelt tartottam Carlsbadban, Új-Mexikóban. És lementünk ebbe a nagy régi denevérbarlangba. És elég kísértetiesnek tűnt, és lementünk oda. És a—a férfi, amikor leértünk oda, ő—ő lekapcsolta a villanyt. És, ó, jaj, el tudod képzelni, milyen sötét volt. Egyszerűen... Olyan sötét volt, hogy érezni lehetett.

220 És pontosan ilyenek az idők, amikor látjuk a gyülekezetet, amelyik nem ismeri fel Isten Igéjét; amikor látod, hogy Sion leányai így cselekszenek; amikor látod a testvéreinket, akik dohányoznak és isznak, és—és mocskos vicceket és hasonlókat mesélnek, és még mindig próbálják Krisztusénak vallani magukat. Ó, jaj, sötét van. Koromsötét.

221 Látjuk az Ő Eljövetelének jelét. Lesz . . . Mindig a napfelkelte előtt a legsötétebb. Aztán előjön a Hajnalcsillag, hogy köszöntse a napot, bejelentsen azt, és megmutassa, hogy eljön. Figyeljük meg.

222 Ott bent, amikor lekapcsolták, egy kislány teli torokból sikított. Egy kisfiú állt az idegenvezető mellett, és meglátta azt az idegenvezetőt, amikor így lekapcsolta a villanyt. És a kishúga majdnem elájult. Sikoltozott, ugrált. “Ó! Mi fog történni most? Mi a baj? Mi a baj?”

223 Tudod, mit kiabált neki? Azt mondta, “Ne félj, kishúgom. Van itt egy férfi, aki fel tudja kapcsolni a villanyt.”

224 Figyelj, kishúgom, azt gondolhatod, hogy kicsik és kisebbségben vagyunk. De ne félj. Van itt egy Ember, aki fel tudja kapcsolni a Villanyt. Ő a Szentlélek. Hiszed ezt?

225 Hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra. Sajnálom, hogy eddig tartottalak titeket.

226 Ó, Mennyeik nagy Istene, aki feltárulsz, kinyilatkoztatod Magad, megismerteted Magad, a dicsőség nagy Királya, Vedd ezeket a kis hasonlatokat ma este, és add, hogy az emberek szívébe hatoljanak. És hadd lássuk azt a leleplezett Személyt, azt, Aki lejött és szétszaggatta a templom kárpitját; majd kilépett abból a fátyolból, és Pünkösd Napján ismét emberi fátyol mögé szállt; mindig is ugyanaz vagy, Dicsőségről Dicsőségre változva.

227 És most, akárcsak az egész természet, visszatértünk az eredeti Maghoz, egyenesen egyik gyülekezeti korszakból a másikba. És ebben az utolsó korszakban itt, itt vagyunk, vissza az eredeti Dologhoz, ami Pünkösd Napján jött le, hogy beteljesedjen minden Írás, “A Világosság az est idején,” és “A cselekedeteket, amelyeket Én cselekszem, ti is megteszitek,” és oly sok mindent ígértél az Igédben.

228 Atyám, ha van itt valaki, aki még soha nem törte át e fátylat, vagy ha van itt valaki, aki csak megjátszotta, hogy átment a fátylon, adj kegyelmet neki ma este, Atyám. Hadd lássák a Hatalmas Győztest, aki itt áll, kegyelemmel és hatalommal telve, hogy megbocsásson. Add meg, Atyám.

229 És amíg a fejünk meg van hajtva, lenne itt valaki? Úgy kérdezem, hányan lennének, akik azt mondanák, “Branham testvér, felemelem a kezem. Imádkozz értem”? Csak tartsd lehajtva a fejed, és emeld fel a kezed, “Át akarok törni minden fátylat, hogy igazán megláthassam a Győztest.” Isten áldjon.

Ó, mennyi kéz! Odafent az erkélyeken, jobbra? Isten áldjon. A hátsó erkélyeken? Emeljék fel... Isten áldjon. Legyenek teljesen őszinték. Balra? Emeld fel a kezéd, és mondd, "Branham testvér, lehet, hogy évek óta keresztény vagyok, de igazából soha nem jutottam át azon a fátylon. Soha nem tettem még meg. Nincs meg nekem Az, ami akkor nekik megvolt." Ma ez van... "Én egy melegágyas növény vagyok."

²³⁰ Vegyünk egy virágot, amit melegágyban nevelnek, gondozni kell, simogatni, permetezni, öntözni kell. De az az eredeti növény, amely ott kint nő a sivatagban, ugyanolyan virág, ugyanúgy néz ki, mint az; egy csepp víz sem jut neki, de a bogarak nem másznak rá. Nagyon strapabíró. Az egy igazi.

²³¹ Össze tudnád hasonlítani a kereszténységet, a mai kereszténységet, azzal, ami akkor volt? El tudod képzelni, hogy ez a csoport, akiket ma keresztényeknek nevezünk szerte a világon, olyan legyen, mint amilyenek pünkösöd után voltak; kényeztetik és simogatják, egyik gyülekezetből a másikba mennek, és ha valami nem tetszik, felállnak és kíséthalnak? És, ó, el tudod képzelni ezt? Nem. Mi a baj? Ez egy utánzat.

²³² Michelangelo, aki megalkotta a Mózes-szobrot, vehetsz egy másolatot, nagyon olcsón. De az eredeti?

²³³ Az, aki megfestette az Utolsó Vacsora című festményt, gondolom, az az eredeti festmény több millió dollárba kerülne, ha egyáltalán meg lehetne venni. Azt sem tudom, hol van. De vehetsz egy olcsó másolatot róla úgy egy dollár kilencvennyolc centért. Meg tudod venni.

²³⁴ És ez ma is így van. Egy olcsó keresztény, egy utánzat, csak egy gyülekezetbe járó, meg lehet őket venni egy cigarettáért vagy egy—vagy egy társasági italért. Vagy egy levágott hajú vagy festett ajkú nőt bármiért megvehetsz a világ divatja szerint. De az igazihoz nem tudsz hozzáérni.

²³⁵ Látom Őt teljesen, ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

²³⁶ Ó, keresztény, nem akarsz igazi keresztény lenni? Ha van valaki, aki nem emelte fel a kezét, megtennéd, amíg én—én imádkozom? Isten áldjon. Isten áldjon. Ó, ez nagyszerű. Nézd csak meg.

²³⁷ Mennyei Atyánk, "A Te ígéd nem tér vissza Hozzád üresen." Te voltál az, aki megtette az ígéretet. Csak azért vagyok felelős, hogy elmondjam, amit Te mondtál. Én csak ismétlem a Te Igédet. Azt mondtad, "Aki hallja az Én Igémet, és hisz Abban, aki elküldött Engem, annak Örök Élete van." Te ígérted meg.

²³⁸ És Uram, tudjuk, hogy ma vannak ilyen utánzatok, sokan azt mondják, hogy hisznek, pedig nem. Ez megmutatja magát. De Uram, van néhány őszinte is.

²³⁹ Imádkozom, hogy ma este itt add meg minden férfinak és nőnek, fiúnak és lánynak, nem számít, milyen nemzetiségűek,

milyen bőrszínűek, melyik gyülekezethez tartoznak, ó, Istenem, töltsd be őket. Hadd lássák meg ugyanezen Jézus valódi megnyilvánulását ma, közöttünk, ahogyan Pünkösdi Napján is volt, amikor Ő kinyilatkoztatta Magát ennek a korszaknak, mint a Szentlélek. Add meg, látva az Igék beteljesedését, a próféciák valóra válnak!

²⁴⁰ Összehasonlítjuk ma az úgynevezett világegyházat, az Egyházak Világtanácsát, és ezt összehasonlítjuk a Pünkösdi ígérettel? Nincs hasonlóság, egyáltalán. Ezzel a jeggyel nem tudjuk kimosatni a szennyes ruháinkat.

²⁴¹ De, Uram Isten, ha visszatérünk ahhoz a Forráshoz, ott van egy tisztító folyamat, akkor a tapasztalatunk és Isten Igéje összhangban lesz egymással. Akkor igényelhetjük a tulajdonunkat. Add meg Uram, ma este, miközben a Te kezébe teszem ezeket az embereket. Add meg mindenkinek, amire szükségünk van, Atyánk. Jézus Nevében kérjük. Ámen.

²⁴² Isten áldjon titeket. Nagyon szépen köszönöm, hogy sokáig álltatok és vártatok. És sajnálom, hogy tíz perccel tíz óra utánig feltartottalak. Isten veletek, amíg reggel találkozunk. Most átadom a szolgálatot, azt hiszem, a alkalom vezetőjének.

64-0629 A Hatalmas Isten Leleplezve Előttünk
Bellevue-Stratford Hotel
Philadelphia, Pennsylvania Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org